

Vatikanski vlak. V četrtek, 30. junija, steče prvi vatikanski vlak. Peljal bo iz papeževe vatikanske države papeževga zastopnika za proslavo 700-letnice sv. Antona v Padovi. Iz postaje v vatikanskem mestu bo ta posebni vlak vozil do končne postaje v Padovi. Po končanih slovesnostih se zopet iz Padove vrne v vatikansko mesto.

Rimska romarica, stara 92 let. Nedavno je bilo v Rimu veliko število romarjev iz Nemčije. Med njimi je tudi bila Terezija Kopp iz Oberamergaua, kjer se prirejajo svetovno znane pasionske igre. Terezija Kopp je pred nekaj meseci slavila svoj 92. rojstni dan. Štirikrat v svojem življenju je bila v Rimu. Trikrat je romala peš, in sicer tudi še v svetem letu, to je leta 1925, čeprav je takrat že bila stara 85 let. Letos se je v Rim pripeljala z železnico. Pri sprejemu je sv. Očetu poljubila roko ter mu s krepkim glasom zaklicala: »Sv. Oče, na svidenje drugo leto!« Papež Pij XI. ji je smehljajoč se odgovoril: »Da, jaz vas drugo leto zopet pričakujem.«

Angleški katoličani so zelo dejavni v verskem oziru. Po številu niso bogzna kako močni, saj jih je komaj 2 in pol milijona, pač pa po svoji dejstvenosti in vplivnosti. Velika skrb angleških katoličanov so katoliške osnovne šole, ki jih obiskuje 425.000 otrok. Vsak katoliški otrok je v katoliški šoli: tako skrbi katoliški Anglež za svojega katoliškega otroka. Katoliškega vseučilišča Angleži še sicer nimajo, zato pa so katoliški dijaki, ki obiskujejo državna vseučilišča, organizirani v katoliških dijaških društvih. Delavci se zbirajo v posebnih društvih, ki skrbijo zlasti za njihovo izobrazbo, da morejo nastopati proti marksističnemu socializmu. Angleški katoličani imajo »Društvo katoliške resnice«, kateremu je namen širiti med ljudmi dobre knjižice. Leta 1930 je to društvo razširilo 1.250.000 knjižic. Največ takšnih knjižic se razpeča pred cerkvami, n. pr. pred prestolno cerkvijo v Vestminsteru se jih je razprodalo 75.000. Največ je bilo razprodanih takih, ki so socialne ali nabožne vsebine. Druga organizacija, ki je temu društvu slična, pa se bori za katolicizem z govori. Ta zveza obsega takšne moše in mladence, ki nastopajo kot govorniki. Med njimi jih 120 nastopa vsaj enkrat na teden. Na Angleškem je namreč popolna svoboda govora. To so pozhrtvovalni moše, ki delajo, odnosno govorijo popolnoma brezplačno, nastopajoč ne samo po društvih, marveč tudi po javnih prostorih in parkih. Spreobrnjenj h katolicizmu je vsako leto 10 do 20 tisoč, med njimi kakšnih 20 protestantskih duhovnikov. Med njimi je letos na praznik Srca Jezusovega stopil v Rimu v katoliško Cerkev protestantski pastor Orchard, eden najboljših pisateljev in govornikov na Angleškem. Tako katolicizem na Angleškem napreduje od leta do leta. Veliko zaslugo pri tem imajo katoličani, ki so res člani bojovite in dejavne Cerkve.

Število otrok in porok. V Angliji se zadnji čas jako opazja padanje števila

otrok in porok. Prve tri mesece letošnjega leta je znašalo število porodov 152.212, to je za 7451 manj nego v istem času lanskega leta. Število smrtnih slučajev je v prvem tromesečju letošnjega leta bilo večje nego število rojenih, ki so ostali pri življenju. Isti čas je bilo poročenih 124.136, to je za 36.578 manj nego v isti dobi lanskega leta. To so številke, ki dajo misliti. Prijatelji Anglije so vsled teh resnih in obenem žalostnih pojavov dosti v skrbeh.

Japonski cesar katoliškemu zavodu. Cesar Hirohito je spomin smrti svojega očeta proslavil tako, da je ob njegovi obletnici poslal darove raznim dobredelnim zavodom in ustanovam. Med temi zavodi je tudi katoliško otroško zavetišče v Takau na otoku Formozi. Ta zavod, ki ga vodijo francoske dominikanke, je od cesarja prejel 3000 jenov. Opozorjen je bil cesar na njega od svoje hčerke, princesinje Fushimi, ki je dalje časa stanovala na otoku. Opazovala je delovanje katoliških redovnic med sirotami, ki pripadajo raznim veram, ter ni mogla prehvaliti njihove dobrotljivosti, ljudomilosti in vzgojne sposobnosti. Opozorila je svojega očeta, da takšne redovnice zaslužijo podporo države v polni meri.

Konec zgodovinsko pomenljivega gradu.

Pred kratkem je bila raznešena v svet vest, da se je zrušilo zidovje starega ter zgodovinskega grada »Canossa«.

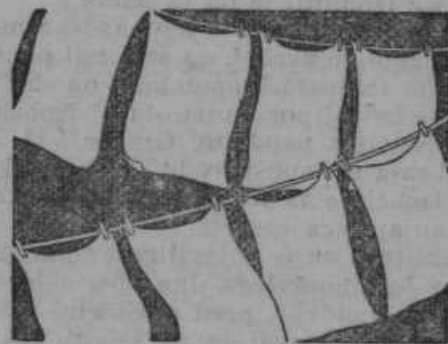
Grad Canossa je znan v svetovni zgodovini, ker je v njem prosil odpustčanja papeža nemški cesar Henrik IV. Grad je bil pozidan na 570 m visokem skalnatem stožcu v severnoitalijanski pokrajini Reggio Emilia. Že po naravni legi je tvoril grad na pobočju gorovja Apeninov središče trdnjav, ki so čuvale rodovitno dolino reke Po pred napadi in navali od severa. Grad je pozidal v sredini 10. stoletja vitez Adalbert in je prešel pozneje v last grofov toskanskih.

Cela stoletja ni bival nikdo v gradu in radi tega se je spremenil polagoma v razvaline. Potom starinoslovskih raziskovanj in izkopin, katere so se vršile pred izbruhom svetovne vojne, so dognali, kje ravno se je odigral zgodovinski tolikokrat omenjeni dogodek od 25. do 28. januarja leta 1077. Neznatnost pozorišča tvori gorostasno nasprotje s krasoto, s katero so skušali obdati zgodovinarji in slikarji poznejših dob znani spokorni prizor.

Grad je stal na štirioglatem hribu. Dohod je tvorila ozka steza, ki je bila usekana v skalo. V levem stolpu grada je bila podzemeljska kapela, koje edini okras je bil priprost križ na steni. Revna zunanja oprema je dokaj malo odgovaljala pomenu srečanja cesarja s papežem, ki je prejelo za vse čase kot znak ponižanja naziv »Pot v Canosso«.

Zunanja vrata gradu, pred katerimi je prosil nemški cesar Henrik IV. (vladal od 1056 do 1106) papeža Gregorja VII. (1073—1085) tri dni odpustčanja,

**"Kakor novo je
-perilo!"- saj je
oprano z Gazelo!**

TERPENTINOVNO - MILO

GAZELA

pere res lepo belo

so bila tudi neznatna. Cesar Henrik IV. je odpovedal po tedajnem običaju papežu dolžno pokorščino, sklical je cerkvene dostojanstvenike v nemško mesto Worms dne 24. jan. 1076 in je pustil papeža odstavi. Gregor VII. je izobčil preobestnega ter verolomnega vladarja iz Cerkve in odvezal njegove podložne dolžnosti pokorščine. Izobčenje je cesarja tako občutno zadelo, da je nastopil spokorno pot.

Zgodovinsko dokazano je, da je izključeno, da bi si bil papež nalašč izbral grad Canosso v to, da baš tamkaj sprejme in poniža cesarja. Najnovejše zgodovinske ugotovitve so tudi brezdvomno dokazale, da se je podal cesar Henrik IV. na pot brez papeževe vednosti in vsled lastne potrebe in nagiba. Papežu Gregorju VII., ki je bil taiste dni na poti, da poseti cerkveni zbor v južni Nemčiji, se niti sanjalo ni, da ga bo obiskal cesar. Ko je zvedel o obisku, se je odločil, da se mu izogne. Da bi onemogočil pozornost in nepotrebne govoričenje, se je podal papež na neznaten in težko dostopen grad Canossa. Po selu je sporočil mejni grofici Matildi Toskanski, da bo dospel na grad. V svoji notrajnosti je bil sv. oče prepričan, da ga ošabni cesar ne bo iskal v tako neznatnem zatočišču.

Zgodovina poroča, da je bila zima 1077 izredno ostra. Že 11. novembra je zamrznila nemška reka Renu. Leu je držal celih 5 mesecev tako, da so se vozili še 1. aprila po reki s sankami. Hud mrz je segal tudi v zgornjo italijansko dolino. Prehodi preko Alp in Apeninov so bili od snega zameteni. Pri takih vremenskih neprilikah je bil prehod preko Alp združen v taistih časih z nepopisnimi težkočami, da, z življensko nevarnostjo in to še tem bolj za cesarja, ki je vodil seboj s spremstvom svojega sinčka.

Pot v Canosso je nastopil cesar iz Ženeve. Cesarica z otrokom v naročju, tašča in svaki so spremljali cesarja peš preko prelaza Mont Cenis. Veliko težavnejša nego je bila pot navzgor, je bila navzdol po oledenem gorovju

Alp v Lombardijo. Ker nista mogli cesarica in njena mati peš naprej radi preostrega mraza, so ju spuščali preko strmin v volovskih kožah. Obljubo, ne uporabiti na spokorni poti ne konjske vprege in ne jezdnega konja, je bilo mogoče izpolniti le na ta način.

Ko je dospel cesar v lombardsko mesto Reggio, je zvedel, da se mudi papež v gradu Canossa. Popolnoma na skrivnem je pričel pogajanja, da bi izposloval spravo s papežem. Gregor VII. je bil skraja nepopustljiv in ni hotel ukiniti izobčitve neposlušnega in Cerkev preganjajočega cesarja.

Radi tega se je pojavil cesar januarskega ledenomrzlega dne bos, oblečen v volneno obleko, pred grajskimi vrati na Canossi. Prosil je za vstop. Vrata se pa niso odprla. Tri dni in noči je čakal ter vztrajal ošabni in objestni vladar pred grajskimi vrati.

Ko so konečno cesarja Henrika IV. vendarle spustili v grad, je že bil čisto opešan. Zgrudil se je pred papeža, ga prosil odpuščanja in prisegel poboljšanje.

Nekaj let po tem spokornem romanju je udril Henrik IV. na čelu svojih čet v Rim. Papež Gregor VII. je moral bežati pred verolomnim cesarjem. Umril je v prognanstvu in je izrekel na smrtni postelji znane besede: »Ljubil sem pravico in sovražil brezboštvo, radi tega umrjem v prognanstvu.«

Ne DAJTE SE PRESLEPITI!

Po večih krajih se potepajo agenti, ki za razmeroma nizko ceno ponujajo razne brošurice, zlasti take, ki so v zvezi s sv. pismom. Ti agenti imajo namazan jezik in ponekod naravnost vsiljujejo svojo robo. Poleg tega pa še precej čudno govorijo o nekaterih verskih stvareh. Marsikoga premotijo, da kupi njihove brošurice. Vsem kličemo: Pozor pred takimi agenti! Knjige, ki jih prodajajo, nimajo cerkvenega odobrenja in jih katoličani ne smejo čitati. Nikar jih torej ne kupujte! Če se kje pojavijo taki agenti, sporočite to takoj dušnim pastirjem, da ti obračunajo z njimi. Preslepiti naj se nikdo ne da! Saj imamo mnogo dobrih katoliških knjig, ki si jih v teh kritičnih časih ne moremo kupiti, zakaj bi torej podpirali take nekatoliške stvari?

Vsem cenjenim naročnikom, katerim poteče sedaj naročnina, bomo v prihodnji številki priložili položnice. Ob enem prosimo, da kmalu poravnajo naročnino, da ne bo treba ustavljati lista. — »Slovenski Gospodar« stane za celo leto Din 32.—, za pol leta Din 16.— in za četrt leta Din 9.—.

Več nego sreča v nesreči. Dne 21. junija zjutraj je pribrzel po Tržaški cesti v smeri proti Mariboru avtomobil, na katerem sta bila lastnik Siter ter trgovec Fokter. Ko je bil avtomobil z največjo brzino tik pred križiščem ceste s koroško železnico, je padla zavornica, ker se je bližala lokomotiva

Z vojnoodškodninske konference v Lausanni. Nemški kancelar von Papen ponudi med odmorom francoskemu ministrskemu predsedniku Herriotu ogenj. Na levo francoski finančni minister Martin.

Bivši nemški cesar Viljem II., ki se hoče povrniti nazaj v Nemčijo, v razgovoru z holandskim kakao-kraljem.

Največji jez dogotavljajo v severoameriški državi Arizona. Jez se bo imenoval po predsedniku Hoovru. Slika nam kaže vlak po zasilnem mostu preko reke, ki je zajezena.

iz kurilnice. Šofer je pognal voz preko obeh zavornic, ki sta se polomili, kakor bi ju odstrelil s topovsko kroglo, a avto je še smuknil kakih 50 m preko tira in obstal pred delavnico Marini. Oba potnika sta odnesla čisto zdravo kožo, pa tudi avtomobil je bil le malo poškodovan. Ako bi ne bil avtomobil prebil obeh zavornic, bi ga bila zagrabila lokomotiva in največja nesreča bi bila neizogibna.

Nevaren ptiček pod ključem. Dne 21. junija popoldne se je oglasil pri trgovcu Weitzenblumu v Prešernovi ulici v Mariboru neznanec ter prosil za delo. Na stolu je opazil trgovčevo suknjo, iz katere je izmaknil listnico ter zbežal proti Maistrovi ulici. Trgovec je takoj zapazil tatvino, alarmiral nastavljenice, ki so bežečega dohiteli in mu odvzeli listnico, v kateri je bil ček za 2000 šilingov in 2000 Din gotovine. Policija je prepoznala v prijetem ptičku Valterja Hicke, ki je vršil zadnje dni po Mariboru tatinske posle.

Uboj s pestjo. Kotlar Franc Kunčič je zahajal v hišo 50letne Antonije Lobajnšek v Razvanju pri Mariboru, s katero je imel razmerje. Dne 21. junija zjutraj ob treh je kotlar trkal na okno Antonije, ki pa mu ni odprla, in radi tega je udril skozi okno in je napodil žensko iz kuhinje na prosto. Lobajnškova je upila radi nasilnega nastopa, nakar je prihitel njen sin Herman, ki je po izpovedbi udaril Kunčiča samo enkrat s pestjo preko glave. Po Karl Majevo udarjeni se je zgrudil nezavevesten, a se ni več prebudil. Truplo ubitega je bilo prenešeno na razvanjsko pokopališče, kjer se je vršilo sodno raztelesenje.

Fantek zgorel na električnem drogu. Mimo Limbuša pri Mariboru vodi falski električni vod z visoko napetostjo. Dne 22. junija je pasel v bližini Limbuša krave 12 in pol leta stari Tonček Klobasa, sin posestnika iz Laznice. Dečko je iz radovednosti splezal na železni električni drog, na vrhu se je dotaknil žice z visoko napetostjo in je